

QVÆSTIO MEDICA

QVODLIBETARIIS DISPVATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS XII. NOVEMBRIS.

M. HIPPOLYTO DV VAL, Doctore Medico, Præsidente

Vindicat. ne ab abortu vene sectio?

MVNS uteri nobilissimum, conceptio, quâ fetus rudi parentum semine coagulatus hæret in vitam. Illius terminus, nixus. Nec enim concipi, nec vitam fetum accipere sat est, nisi congruâ morâ maturefcens, felicem aperiat partum. Hunc prægnantes anhelant omnes; attingunt paucæ. Nulquam irata magis, quàm in abortu Lucina; fetui quippe, plerumque fetæ pernicipem trahit non redimendam; nullâque steriles injuriâ dicas, quæ concipere possunt, continere non possunt. Primis elapsum diebus semen exiit, & sola post prædictum prædictum immaturus fetus exclusio, abortus audit. Moritur interdum, nec oritur. Ruptis sæpius acetabulis gravatus uterus finit ipsum elabi, vel exigit laceffitus, eò quàm in partu graviore crimine, quod violentus ille, hic naturæ lege, ille rupto, absolvitur hic soluto sponte nexu. Sic maturæ arborum bacæ nullo cogente decidunt, vix lacero pendiculo immaturæ. Porro cunctis animalibus pariendi tempus statutum unum, multiplex homini. Nonimeltris, naturalissimus partus; sed vitam perdit in vitæ limine, octavo mense qui nascitur, utque heredem ultra undecimum jura non agnoscunt: Sic observat Medicina ante septimum, nec masculum, nec foeminam salubriter fuisse natum. Muliebrium fetuum certus pariter non est numerus. Duorum partus frequens, plures abortivi. Quò enim numerosior, eò futura imbecillior, nec tam interest, ut plures semel conceptus fiant, quàm unus pluries, qui nec integrum sine custodiâ gestationis emietur stadium.

CONCEPTVM in utero custodire qui voluerit, symmetram fetui curet sanguinis copiam. Id unum avete præ cæteris, uxores, negata quibus per abortum proles. Destitutus alimento fetus, languet sensim, & emoritur; alimentum si exuberat, non alitur, obruitur. Quò debiliior ipse fuerit, eò nutritu gaudet pauciore. Pusillum ignem pusillus fomes erigit, exstinguit plurimus. Prohibitâ enim ventilationis aurâ, affusâ velut aquâ momento perimitur languidus calor. Sed & vasa supra modum distendens plenitudo, ipsorum ora referat; ruptâque symphyli, confertim erumpit, avulsam fetum una rapiens. Sic mortis fit sanguis author, qui vitæ prius fuerat parens. Talia sunt, nec sola plenitudinis incommoda; repletis quæ locos irrigant vasis, vix habet interdum grandior fetus ubi crescat; uterique præmentem ipsius molem, & humorum pondus unâ ferre reculas, occasione quâvis onus excutit. Has omnes insidias vix perentificatus, si sanguinis adsit commoderatio, suique exordij moras alacriter in ergastulo subiens, modò sibi debita pactioni vacans, securè quiescit; nunc leni insurgens motu, blando pede, sui roboris matrem admonet, alienos irridens hostes, à domesticis quamdiu tutus. Decrescit enim abortus omne periculum, ubi quo crescat intus non habuerit.

VENÆ sectio conclamatum antiquis remedium, ut abortivum, posteris meliori ætate prægnationis vindex tutissima, quippe ducto ad Symmetriam tusâ venâ sanguine, explicatur uterus, & cedit faciliè crescenti fetui, frangitur humorum impetus; haustoque plenitudinis onere, suffocationis & avulsionis evanescentis discrimen omne. Sic per Hæmorrhoidas interdum, ac nares, imò typicè per uterum singulis mensibus exuberans in fetâ sanguis utiliter agitur spontè, tacitè naturâ Medicum redarguens; ni id caveat, ut sanguinem fundat, si redeuntem abortum prohibere cordi fuerit. Ita quoque scissis oblique ramis, veluti detractione sanguinis, emissio succo, fructuum præpeditur abortus. Res est, si signoras, naturalis merè prægnatio, à solo virium robore sui prelam requirens, hoc si adfuerit, ut nulli parcat ætati sanguinis missio, sic omni favet prægnationis temporij, opportuniior licet medio. Tunc enim fortior fortiter adheret fetus. Primis & ultimis mensibus redundantia suadet, dissuadet coalitus lenis. Sed & tuis pedum venis sanguinem duci plerumque mandat affecta sedes, negatque cogit prægnantibus viâ curationis iter tentare: scilicet: periculum sine periculo vincitur nunquam; præstatque morienti matri succurrere, quàm fetum & fetam temerè fato committere. Sic aliquando ementitæ castitatis puellæ scelere scelus expungere nequiquam tentant inciso talo, suis interim medentur morbis. Id etiam utilitatis habet venæ sectio, ut fusos in gravidis huc illuc ichores, & acriter sæpius in ventriculum stillantes sistat momento. Sicque dum fetus in utero securitati jucundè consultit, cibi fastidia, singultus, & similia, quæ plurimæ accersit ichor, graviditatis cædia mulcet, delet.

VTERVS hortus est naturæ feracissimus, unde qui circa locos, mulieres πολυμυς negat, negat uterum generationis arvum. Sed & apertè id arguerent innumeri qui ipsum alluunt vasorum tubi; ibi nimirum par erat uberius alimentum adesse, ubi non solum concipi, sed matrem sanguine debeuerat ali fetus, & incredere. Hujus muneris natura memor, mulieres menstruæ addixit purgationi. Hæc otiosum deplet uterum fuso cruore, gravidatum replet suppresso, ut ab ipso, ceu alimentij penu γυναικων ραπαι, si jungat fetus, ponat reliquum, futuri materiam puerperij: puerperium scilicet ex privatis affurgit mensium periodis, & fetus alimentij reliquiis; utque enixas omnes accipit, & à partu diu copiosè dimittit; sic in singulis non mediocrem graviditatis morâ aperit latuisse plenitudinem, à qua tamen id habet uterum, ut dilatatione factus crassior, ceu fungus, fetum amplificato calore foveat meliùs, & vasa fulciant. Sic igitur prægnationis individua comes est plenitudo, impura sæpius, & naturæ gravis. Sic acervatus gestationis decursu sanguis, abortus evadit insignis, & assiduus ferè author. Hujus cæteræ quæ vulgò feruntur causæ vix quidquam, sed ne vix possunt amorâ plenitudine; præsentè, nutu quasi, gravidas evenit abortum facere, nisi mox circumcisâ redundantia procuret Medicus & fetui perspirationem, & uterum leve onere imbecillum.

QVID igitur in tantâ alimentij copiâ, alimentij inopia adeo reformidant hausto sanguine? Quid fecerit enecare fame pertimescant, si pusillo gaudet tenellus fomite? Næquius æstimant, qui sibi persuadent deonerato superfluo humorum mole utero, illum nutriti meliùs, defæcato siquidem sanguine, & veniglo calore, alacrius insurgit. Sic longa quas habuit uterum gestantes anorexia, in tenui victu, non tenuem, bepè curatur edunt fetum: scilicet: exiguo nutritionis opus affluxu, ubi partium effluxus penè nullus. Sunt, qui præsidij lenitatem obliiti perturbationis insimulant falsò, eo quippe nomine gravidis competit maxime venæ sectio, quod placidi remediij dotes omnes adimpleat; sed & sensim, partisque vicibus, ex quo facta pollicetur securitatem. Itaque & in humorum orgasmis tutius ipsam quam catharsim amplectere, hæc cum ab ἐπιθυσιασμο vires quas possidet, omnes obtineat, quâ vi humores ciere, eadem ora vasum recludere apta nata est, quo prægnanti perniciosius concipias nihil. Nec moris, quod occasione nullâ redeuntis abortus causam, arguas mucos. Quò minorem enim distentionem laxiora sustinent vasa, eò majori curâ prævertenda plenitudo. His artibus coacta quasi potente præsidio natura liberos dabit; sed & lenius parturient. Depletis enim vasis, major relinquatur locus, temperatissime detractione sanguinis humoribus, arceatur intemperies & putredo. Hæc una igitur, esto Lucina, quæ ut facilem ortum efficiat, sic novæ prolis spem reducit mentibus anxii, & detestatum uxoribus abortum Sardonyche arceat præcens.

Ergo vindicat ab abortu vene sectio.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Nicolaus Morin.

M. Carolus Patin.

M. Philippus Chartier, Med. & Prof. Regius.

M. Franciscus Bonnier.

M. Franciscus de la Chambre, Med. Regis ord.

M. Alanus Lam.

M. Claudius le Vasseur.

M. Dionysius Jonquet, Horti Reg. Botan. Prof.

M. Iacobus Garvois.

Proponebat Lutetiæ RAYMVNDVS FINOT, Bitterrensis, A. R. S. H. M. DC. LXV.